

Za duhovým
mostem

Marie Jakoubková

ZA DUHOVÝM MOSTEM

Marie Jakoubková

PROLOG

Říká se, že když znenadání ucítíme známou vůni, která nám připomíná kupříkladu určitou zkušenost nebo zážitek z dětství, vzpomněl si na nás v tu chvíli někdo, kdo už většinou není mezi živými. Čich a chuť jsou vůbec těmi nejpropletenějšími smysly různými časovými obdobími našich životů a zároveň jdou ruku v ruce s moudrostí podvědomí a hlubokou pamětí. Často si tak v prvním momentě nejsme vůbec schopni vybavit, kde jsme danou vůni cítili, ale jednoduše víme, že se nejedná o nic nového.

Občas si z tohoto důvodu navečer otvírám okno, vykloním hlavu, zavřu oči a jen dýchám. Nechávám se inspirovat a následně vzpomínám, kde jsem již dané aroma cítila. Dost často se mi pak vybavují situace právě z období, když jsem byla malá.

Dalším pokusem, prostřednictvím kterého se snaží lidé z druhého břehu k nám samotným promlouvat, jsou sny. Když se nám tedy zdá o někom, kdo již nežije, a víme-li s jistotou, že jsme se o něm například nebavili den předtím,

abychom tak vyloučili určitou spojitost, měla v takovém případě dotyčná duše přímý zájem nás opět vidět nebo se nám alespoň připomenout.

Jak je to ale s našimi zvířecími mazlíčky? Mají i oni zájem se s námi znovu spojit nebo jsou navždy uzamčeni na místě za duhovým mostem?